

nogle, om end ikke videre væsentlige Ændringer, er den Centralisering af Landets Styrelse, der tilstræbes, og som skulde tilvejebringe større Enhed og større Simplicitet i Forvaltningen. Dette vil navnlig kunne ske derved, at man hos den i København boende Direktør, som skal være forpligtet til at foretage Tilsynsrejser til Grønland, samler en større Myndighed end den, den nuværende administrative Direktør har. Under Direktøren lægges nemlig hele Styrelsen af Kolonierne saavel i Henseende til de Sager, som høre under Indenrigsministeriet, som i Henseende til Sager vedkommende Kirke og Skole. Direktøren bliver herefter nærmeste foresatte for Inspektørerne, for Handelschefen og for Provsten i Grønland, for den sidste Vedkommende med Undtagelse af Sager af rent rituel Art. Handelschefen skal ikke længere være en med den administrerende Direktør sideordnet Myndighed, men ansættes under Direktøren. Handelschefen faar visse Sager under sig og skal derhos være Direktørens handelskyndige Raadgiver. Denne Ordning anser jeg for hensigtsmæssig, og jeg kan derfor helt ud tiltræde den.

Dette er altsaa Hovedsagen i det foreliggende Lovforslag. I øvrigt tilstræbtes der ved det ogsaa nogle andre mere underordnede Forbedringer, saaledes en Indskrænkning i Embedsmændenes Antal og dermed tillige en mindre Bekostning, formentlig ogsaa et mindre Omsvøb. I saa Henseende synes der efter den stedfundne Behandling i Landstinget ikke at være naaet noget videre, idet Landstinget har forandret de paagældende Bestemmelser.

Endvidere skal jeg nævne, at der ved Lovforslaget foreslaas etableret et Slags Raad af de Danske i Grønland.

Som før berørt er Lovforslaget blevet underkastet visse Forandringer i Landstinget. Om disse vil jeg sige, at de til Dels ere Forbedringer, men der er dog et Par Stykker, som vistnok ikke er det. Af Forbedringer vil jeg navnlig fremhæve Bestemmelserne angaaende Handelschefens Stilling og om Direktørens direkte Indstilling til Ministeren. Der er dernæst foretaget den Forandring, at medens Regeringsforslaget gik ud paa, at der kun skulde være een Inspektør oppe i Grønland, foreslaas der nu to. Jeg maa herom sige, at jeg til at begynde med havde megen Sympati for, at der kun blev den ene Inspektør, men efter at jeg indgaaende har talt med Folk, der ere kyndige i grønlandske Anliggender, maa jeg erkende, at en Foranstaltning i den Retning vistnok for Øje-

blikket maa stilles i Bero. Men jeg venter, at man med Tiden vil komme dertil, at den øverste Myndighed i Grønland bliver samlet paa en enkelt Haand.

Den nye § 6 om en samlet Drøftelse ved et Udvalg af de grønlandske Anliggender kan jeg ganske tiltræde. Dog synes Slutningsbestemmelsen i denne Paragraf at være noget snæver, naar der der fastsættes et bestemt Tidspunkt, naar de paagældende Forhandlinger skulle begynde, og naar de skulle ende, og jeg tror, at man vil gøre rigtigt i at forandre dette.

Endelig skal jeg nævne, at der er foretaget en Forandring i Lovens Titel, idet den oprindelig lød: Forslag til Lov om Fællesstyre af de grønlandske Anliggender, medens den nu lyder: Forslag til Lov om Ændringer i Lov Nr. 139 af 27. Maj 1908 om Styrelsen af Kolonierne i Grønland. Jeg mener, at denne sidste Titel ikke er heldig, fordi der ogsaa her er Tale om en Ændring i Loven af 1905, og desuden rammer den tidligere Titel mere det centrale, idet der netop er Tale om et Fællesstyre af de grønlandske Anliggender.

Jeg vil jo nødig trække Tiden ud, men da Sagen ligger mig meget paa Hjerte, vil jeg dog tillade mig, inden jeg slutter, at gøre nogle mere almindelige Bemærkninger angaaende mit Syn paa Grønlands Fremtid, uden at jeg dog dermed ønsker at fremkalde nogen Diskussion.

Jeg anser den i de senere Aar skabte Ordning af de grønlandske Forhold for betydningsfuld og god, navnlig naar der foretages de Ændringer, som nu tilsigtes. Især maa jeg, som jeg allerede tidligere har gjort under mit Foredrag, stærkt fremhæve Betydningen af Bestemmelserne i Loven af 1908 om de grønlandske kommunale Myndigheder. Men jeg vil dog her sige, at det ikke er tilstrækkeligt til Udviklingen af Forholdene i Grønland, at vi derom give Love og andre Bestemmelser. Disse have selvfølgelig deres Betydning, men der udkræves et økonomisk Grundlag for Befolkningen, og for at dette økonomiske Grundlag kan skaffes til Veje, maa der tilstræbes en Udvikling af det grønlandske Erhvervsliv. Jeg kan ikke se rettere, end at Grønlands Fremtid er helt afhængig af, om dette vil lykkes. Lovene kunne bidrage meget hertil, men de kunne ikke gøre det hele, og meget vil da bero paa Styrelsens Dygtighed og dens Initiativ.

Det er vanskeligt at udtale sig med Bestemthed om, hvorvidt Erhvervslivet i